

Álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 7. maí 2014 gaf kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu nr. M-108/2013:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 26. nóvember sl. bað X, hér eftir einnig nefnd álitsbeiðandi, um álit kæruneftndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna galla sem hún telur vera á bifreið, sem hún keypti af Y, hér eftir einnig nefndur seljandi. Álitsbeiðandi krefst þess að kaupunum verði rift.

II

Málsmeðferð kæruneftndarinnar

Með bréfi, dags. 12. desember sl., gaf kæruneftndin seljanda kost á andsvörum og frest til þess að skila þeim til 26. desember. Engin andsvör bárust og engin frekari gögn bárust nefndinni. Með bréfi, dags. 5. maí, var aðilum tilkynnt að kæruneftndin hefði tekið málið til afgreiðslu.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðni og gögnum sem henni fylgdu kemur fram að hinn 1. ágúst sl. keypti álitsbeiðandi bifreiðin xx-000 af seljanda fyrir kr. 230.000. Var bifreiðin af gerðinni Nissan Primera, árgerð 1996, fyrst skráð 24. apríl 1996 og við kaupin hafði bifreiðinni verið ekið um 136.000 km. Álitsbeiðandi segir að seljandi hafi sagt bifreiðina í toppstandi og segist hún engu að síður hafa spurt seljanda hvort hún þyrfti mögulega að láta laga eitthvað í bifreiðinni. Segir álitsbeiðandi að seljandi hafi svarað því neitandi. Segir álitsbeiðandi að hinn 12. ágúst sl. hafi vél bifreiðarinnar ofhitnað. Á verkstæði kom í ljós að vatnskassi bifreiðarinnar var ónýtur, en hann hafði, að sögn álitsbeiðanda, verið „drillumixaður“ saman. Segist álitsbeiðandi hafa á þessum tímapunkti haft samband við seljanda sem hafi lofað að standa straum af kostnaði við að skipta um vatnskassa. Hinn 29. ágúst fór álitsbeiðandi aftur með bifreiðina á verkstæði til að láta skipta um vatnskassa. Í þeirri viðgerð hafi hins vegar komið í ljós að fleira amaði að bifreiðinni, þ.e. að heddþakningin var ónýt, gat var á pústi, sílsar ryðgaðir og bremsur mjög lélegar. Segist álitsbeiðandi í kjölfar þessa hafa sett sig í samband við Z og fengið þar afrit af skoðunarvottorðum bifreiðarinnar. Á þeim hafi komið í ljós að við skoðun í maí sl. hafi flest þau atriði sem voru að bifreiðinni komið fram og bifreiðin því ekki fengið skoðun. Hins vegar hafi bifreiðin fengið skoðun í lok júní, án athugasemda. Telur álitsbeiðandi það sæta furðu að bifreiðin hafi yfirleitt fengið skoðun. Segist álitsbeiðandi í kjölfar þessa hafa haft samband við seljanda og óskað eftir því að kaupunum yrði rift. Fyrir rest hafi seljandi neitað að verða við því. Mun álitsbeiðandi síðan hafa notað bifreiðina eitthvað fram á sl. haust, en þegar bifreiðin hætti endanlega ganga lét álitsbeiðandi farga henni.

IV

Niðurstaða kæruneftndarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitsbeiðanda og seljanda falli undir valdsvið nefndarinnar, sbr. lög nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr.

reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningur aðila fellur undir lög nr. 50/2000 um lausafjárkaup.

Við afgreiðslu málsins hefur kæruneftndin leitað aðstoðar sérfræðings, sbr. heimild í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar nr. 766/2006.

Seljandi hefur ekki sent kæruneftndinni andsvör og verður að því er atvik málsins varðar að byggja á því sem kemur fram í þeim gögnum sem álitsbeiðandi hefur sent nefndinni.

Eins og að framan er rakið keypti álitsbeiðandi bifreiðina xx-000 hinn 1. ágúst 2013 fyrir kr. 230.000. Bifreiðin er árgerð 1996 og fyrsti skráningardagur hennar 24. apríl 1996. Bifreiðin var því rúmlega 17 ára á kaupdegi og hafði verið ekið rúmlega 136.000 km þegar kaupin fóru fram samkvæmt því sem kemur fram í gögnum málsins.

Í gögnum máls er hvorki að finna kaupsamning né afsal fyrir umþrætttri bifreið, en kæruneftndin telur óhætt að gera ráð fyrir því að bifreiðin hafi verið seld í því ástandi sem hún var í skilningi 19. gr. laga nr. 50/2000 um lausafjárkaup en sala á notuðum hlutum fellur því alla jafna undir 19. gr. laganna. Í 1. mgr. 19. gr. segir m.a.:

„Þótt söluhlutur sé seldur „í því ástandi sem hann er“ eða með öðrum áþekktum almennum fyrirvara telst hann gallaður þegar:

- a. hluturinn svarar ekki til þeirra upplýsinga sems eljandi hefur gefið um hann, eiginleika hans eða not og ætla má að þessi atriði hafi haft áhrif á það að kaup gerðust;
- b. seljandi hefur við kaupin vanrækt að gefa upplýsingar um atriði sem verulegu máli skipta varðandi hlutinn eða not hans og seljandi hlaut að þekkja til og kaupandi mátti ætla að hann fengi upplýsingar um, enda megi ætla að vanrækslan hafi haft áhrif á kaupin eða
- c. ástand söluhlutar er til muna verra en kaupandi hafði ástæðu til að ætla miðað við kaupverð og atvik að öðru leyti.“

Í 1. mgr. 20. gr. sömu laga segir síðan að kaupandi geti ekki borið neitt það fyrir sig sem galla sem hann vissi eða mátti vita um þegar kaupin voru gerð. Í 2. mgr. sömu greinar segir síðan að hafi kaupandi rannsakað söluhlut áður en kaup voru gerð eða hafi hann án gildrar ástæðu látið undir höfuð leggjast að sinna hvatningu seljanda um slíka rannsókn getur kaupandi ekki borið fyrir sig neitt það sem hann hefði þá átt að veita athygli. Þetta gildir þó ekki ef seljandi hefur sýnt af sér vítavert gáleysi eða framferði hans að öðru leyti verið andstætt heiðarleika og góðri trú.

Álitsbeiðandi hefur í máli þessu haldið þeirri málsástæðu á lofti að þar sem seljandi hafi vitað af, en leynt við kaupin, slæmu ástandi á ýmsum þáttum bifreiðarinnar, svo sem vatnskassa, heddþakkingu o.fl. sem og öðrum atriðum sem tiltekin voru við aðalskoðun bifreiðarinnar í maí 2013, sé álitsbeiðanda heimilt að rifta kaupunum á bifreiðinni. Fær umræddur skilningur álitsbeiðanda nokkurn stuðning í gögnum málsins, sérstaklega í skoðunarvottorði bifreiðarinnar, dags. 2. maí 2013. Þá telur kæruneftndin það með ólíkindum að bifreiðin hafi fengið skoðun hinn 24. júní svo sem ástandi hennar virðist hafa verið háttáð á þeim tíma. Þá hefur álitsbeiðandi lagt fram staðfestingu bifvélavirkja á því að heddþakking og vatnskassi bifreiðarinnar séu ónýtt, bremsur virki ekki, pústkerfi þarfnist viðgerða og að lagfæra þurfi ryð í sílsum.

Að mati kæruneftndarinnar var því bifreiðin haldinn galla í skilningi b-liðar 1. mgr. 19. gr. laganna, þ.e. að seljandi hafi við kaupin vanrækt að gefa álitsbeiðanda upplýsingar um slælegt ástand bifreiðarinnar, sem seljandi hlaut að þekkja til og álitsbeiðandi mátti búast við að fá upplýsingar um við kaupin

Er álitsbeiðanda því heimilt að bera fyrir sig vaneftndarúrræði laganna, en sem fyrr greinir hefur álitsbeiðandi krafist þess að kaupunum verði rift. Samkvæmt gögnum málsins hefur bifreiðinni hins vegar verið fargað og getur riftun því ekki farið fram, enda væri álitsbeiðanda ómögulegt að skila hinu selda, væri þess óskað. Verður því að líta á kröfu

álitsbeiðanda sem skaðabótakröfu skv. 40. gr. laganna. Skv. 1. mgr. 40. gr. getur kaupandi krafist skaðabóta fyrir það tjón sem hann bíður vegna galla á söluhlut. Skv. gögnum málsins var kaupverð bifreiðarinnar kr. 230.000 og er bifreiðin nú ónýt. Af málsatvikalýsingu má ráða að álitsbeiðandi hafi haft nokkur not af bifreiðinni áður en hún var afskráð og síðan fargað. Þá mun álitsbeiðandi hafa eytt einhverjum fjárhæðum í viðgerðir á bifreiðinni, en ekki liggja fyrir nákvæmar upplýsingar um kostnað álitsbeiðanda vegna þessa. Telur kærunefndin því að meta verði skaðabætur að álitum og þá að teknu tilliti til framangreindra þátta. Metur kærunefndin því skaðabætur hæfilegar kr. 175.000.

V

Álitsorð

Seljandi, Y, greiði álitsbeiðanda, X, kr. 175.000.

Pétur Örn Sverrisson
formaður

Jón Rúnar Pálsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir